

Paul Valens

1991

MIE - RE - ZOET

Winkeldrama in één (vrij lang) bedrijf

MIE - RE - ZOET

(1991)

DOEK OP

We bevinden ons ij Top's Edelgebak, Patisserie te Bilthoven

Voorjaar 1980

Dame is aan de beurt en 13 klanten wachten na haar....

“Hebt U ook appeltaarten, Juffrouw?”

“Zeker mevrouw,

wilt U een grote of een kleine?”

“Hoe groot is groot en hoe klein is klein?”

“Dit is de grote en dit is de kleine, Mevrouw.”

“Oh nee,

ik moet grotere hebben.

Hebt U ook grotere?”

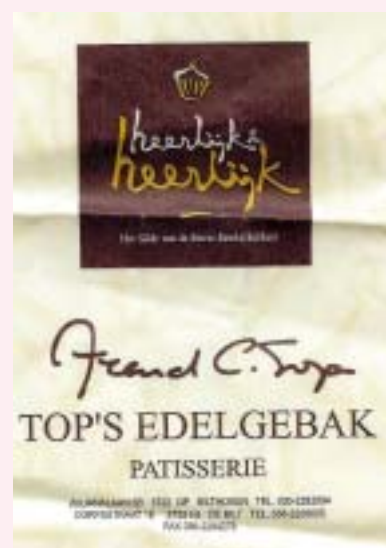
“Nu niet, Mevrouw, maar die kunnen wel gemaakt worden.

Voor wanneer is het?”

“Het is voor volgende week maandag.”

“Dat is geen enkel probleem.

Dan kunt U gerust een grotere bestellen.”

“Hoe groot hebt U ze dan?”

“We hebben ze nog van twintig
en van vijftwintig centimeter.”

“Hoe groot is vijftwintig centimeter?”

“Ik zal wel even een vorm voor U halen.

Dan kunt U het zelf zien.

Wacht U even?”

“Ja ik wacht wel even.”

“Is dàt vijftwintig centimeter?

Dan denk ik,

dat ik die van twintig centimeter moet hebben”.

“Of zal ik gewoon twee kleine nemen?”

“Dat kunt u ook doen Mevrouw.”

“Wat kosten twee kleine eigenlijk?”

“Twee kleine komen op: zestien gulden
en één grote: op vijftien.”

“Dat scheelt dus één gulden.”

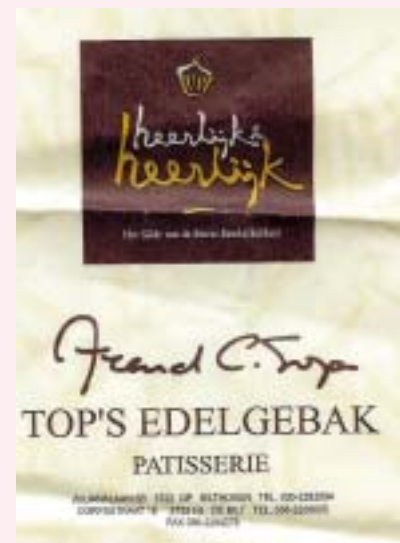
“Inderdaad Mevrouw,
dat scheelt één gulden.”

“En wanneer kan ik uiterlijk bestellen.

Kan dat vrijdag ook nog?”

“Als U vrijdag voor twaalf uur bestelt, worden ze vrijdagmiddag nog gebakken.”

“En zijn ze maandag dan nog wel vers?”

“Oh zeker Mevrouw.

Een appeltaart blijft wel een week vers.”

“En kunnen ze dan ook bezorgd worden?”

“Zeker Mevrouw.

Ze kunnen ook bezorgd worden.

Dan komt er wel één gulden bij.

En maandag kan er niet voor de middag bezorgd worden.”

“Maar ik heb ze juist maandagmorgen nodig.”

“Dan lijkt het me het beste dat we zaterdag alvast bezorgen.”

“Nee zaterdag zijn we er niet.

Kan het ook vrijdagmiddag?”

“Zeker Mevrouw,

het kan ook vrijdagmiddag”

“Hoe laat worden ze dan bezorgd?”

“Dat kunnen we niet zeggen Mevrouw.

Het zal wel tussen vier en zes worden.”

‘Goed.

Wilt u dan vrijdagmiddag,

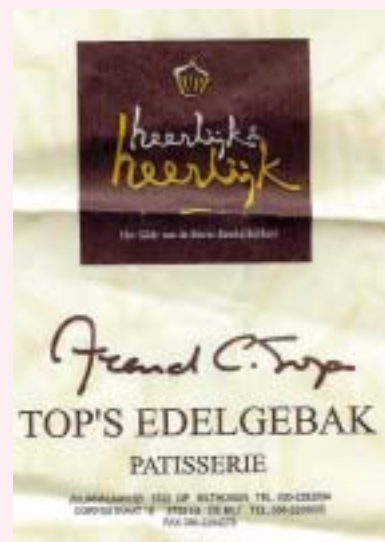
tussen vier en zes,

twee van die kleine appeltaarten bezorgen?”

Of zal ik toch één grote nemen?”

“U kunt natuurlijk ook één grote nemen.”

“Oh wat moeilijk is dat nou.

Is een grote eigenlijk lekkerder dan een kleine?”

“Er is geen verschil Mevrouw,
alleen de grote is wat smakelijker en wat zoeter:
er gaat meer appel in.”

“Maar ze zijn toch niet mie-re-zoet hè?”

“Nee Mevrouw, ze zijn niet mierenzoet.”

“Nou,
dan ga ik even met Mijn Man overleggen
en dan kom ik vanmiddag terug.

Tot hoe laat bent U open?”

“Tot zes uur Mevrouw.”

“Tot zes uur?”

“Ja mevrouw.

Tot zes uur”

“Dan zal ik zorgen dat ik voor zes uur weer hier ben.

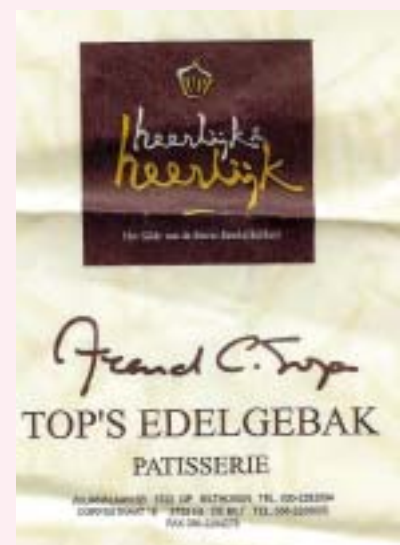
Of kan ik ook bellen?”

“U kunt ook bellen mevrouw,
maar dan kunt U het best nu eerst betalen.”

“Nu eerst betalen?”

Maar ik weet nog niet òf ik zal bestellen,
en wat ik zal bestellen..”

“Dan kunt U het beste zelf weer even langs komen, Mevrouw.”

“Ja,

dan moet ik zelf maar weer even langs komen.

Misschien trouwens,

dat Mijn Man dan langs komt.

Dan weet u ervan:

Doctor Valens”

“Zeker mevrouw,

dan weten we ervan.

Doctor Valens”

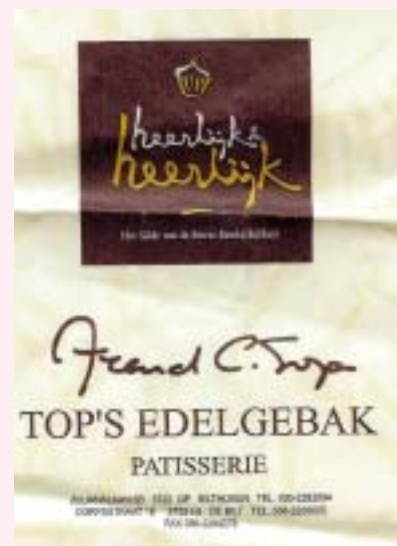
Goedemorgen Juffrouw.”

“Dag Mevrouw Valens.”

“Wie was er dan aan de beurt?”

“Ja, ik graag!

Hebt U ook Zes van die Grote Appeltaarten!?”

DOEK